सर्गः १२ स सेतं वन्धयामास अवगैर्जवणाम्नुधै। रसा
तजादिवान्मग्रं ग्रेषं खन्नाय ग्राङ्गिणः॥ ००॥ तेने।
त्तीर्य पया जङ्गा रे।धयामास पिङ्गजैः। दितीयं
देमप्राकारं कुर्वद्गिरिव वानरैः॥ ०१॥ रणः प्रववृते
तत्र भीमः अवगरत्तमा। दिग्विजृत्भितकाकुत्स्थपा
लस्य जयघोषणः॥ ०२॥

सद्ति। सरामः अवगैर्व्यानरैर्जवणामुधी जवणसमुद्रे सेतुं बत्थयासास किं सेतुं शार्ङ्गिणो विष्णोः खप्ताय शयनाय रसातजात्पाताजादुनाग्रमृत्यितं श्रेषं नागराजमिव खितं ॥७०॥ तेनेति। रामस्तेन सेतुरूपेण पथा मार्गेण समुद्रमुत्तीर्य्य वानरैर्जङ्कां रेशधयामास किं वानरैः पिङ्गलैः सुवर्णवर्णैः पुर् किं वां दितीयं हेन्नः सुवर्णस्य प्राकारं वरणं कुर्वद्विरिव स्थितैः॥ ७१॥ रण दति। तत्र लङ्गायां अवगानां वानराणां रचसाञ्च रणः संग्रामः प्रवटते प्रवृत्तः किं रणः दिचुविजृ मितो दिद्धं प्राप्तः काकुतस्यस्य रामस्य पाजस्यस्य स्वावणस्य